

რედაქცია

გადაცემის პრინციპები. ი. გ. მუსხიშვილის ხელნაწი.

ხელის-მოწერა

მთავარი რედაქცია: „დროება“ რედაქცია. ქუთაისში: „დროება“ რედაქცია. თბილისში: „დროება“ რედაქცია. ვ. თ. რედაქცია. ვ. თ. რედაქცია.

„დროება“-„ივერია“-ს უსანი

წელიწადში 6 თვეს 3 თვეს

დროება და ივერია ერთად 14 მან. . . 5 მ. . . 5 მ. . . 3 მ. . . 7 მან. . . 4 მ. . . 2 მ.

დროება

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათს გარდა

უსანი განცხადებისა

დროებასთან ერთად გამოდის „ივერია“ და „საქართველო“.

თუ საჭიროა მთლიანად ან ნაწილობრივად შეწყვიტოს „დროება“ და „ივერია“ და „საქართველო“ გამოდეს, დასაშვანია.

განცხადების მიხედვით განსაზღვრულია „დროება“ და „ივერია“ და „საქართველო“.

ქუთაისში: „დროება“ რედაქცია. თბილისში: „დროება“ რედაქცია.

ბბ. გუგუტარტ რვენი შირვის ჩაისა

უმორჩილესად ვსთხოვთ მიაქციონ უურადღებ ბანდეროლებზე

ასოთ კ ჯ ს მხანი კ. ჯ ს. პაპოვები, საეკონ. სახლი მოსკოვში.

თბილისის თეატრი
შაბათს, 17 ოქტომბერს
ქართული დრამატული დასის არტისტებისაგან წარმოდგენილი იქნება:
I
დაქცეული ოჯახი
დრამა 3 მოქმედებად, რუსულიდამ, პერესელიძისა.
II
საქალაქო ვაგონი
ვოდველი 1 მოქმედება, რუსულიდამ. ბილიეთები ისყიდება თეატრის კასნაში. დასაწყისი 8 საათზე.

კატერბურლის ბირჟა, 12 ოქტომბ.	
ბანკის ბილიეთები:	მან. კაპ.
პირველი ვამოცემისა—	94—75
მეორესი — — — —	92—25
მესამესი — — — —	93—50
მეოთხესი — — — —	92—62
აღმოსავლეთის პირველი—	89—87
აღმოსავლეთის მეორე —	89—87
აღმოსავლეთის მესამე —	89—87
ოქრო, 1/2 იმპერიალი	7—66 1/2
შინაგანის 5% სესხი ბილიეთები:	მან. კაპ.
პირველი სესხის — —	219—
მეორე სესხის — —	213—
1 მანეთი ღირს:	
ლონდონი — 25—78 1/2	პენსი
ბერლინი — — — —	პენსი
ბამბურლი — 205—1/2	ცენტი
პარიჟი — 274—25	სანტიმი
პავსასიის კერასინი — — —	

სასამელოებზე გაშის გამო.

პეტერბურღში მოწვეულია ახლა კამისია, რომელიც უნდა განიხილოს სასამელოების საქმე; ეს საქმე იმ გვარად უნდა დაყენონ, რომ, ერთის მხრით, სასამელოების საქმე წარმატებით მიდიოდეს; მეორეს მხრით, სიმთვრალე შემცირდეს ხალხში.

სასამელოებზე ლაპარაკი აღძრა სიმთვრალემ, რომელიც რუსის ხალხს

„შეშლილად“ — წარმოადგენს. შინაარსი დრამისა სულ უბრალოა:

ლორდ ბარლიეგი ჰხედავს ნეპოლიში ერთს ყმაწვილ კაცს მაქსველს, რომელიც იმის ცოლის წინ დგას და ხოქილი; იმას ჰგონია, რომ ყმაწვილი კაცი სიყვარულს უცხადებს იმის ცოლს, გამოედევნება თავის მეტოქეს, რომელიც მირბის და ზღვაში ვარდება.

ამ დღიდან მოკიდებული მაქსველდის აჩრდილი მუდამ დასდევს ბარლიეგს, რომელიც დარწმუნებულია, რომ მაქსველი იმის მიზეზით დაიღრჩო. ბოლოს საქმე იქამდე მიადგინა, რომ ლორდ ბარლიეგი ჰკუილამ იშლებოდა.

მაგრამ თვითონ იმას ჰგონია, რომ იმის ცოლი — ლედი ანა უნდა სწყუბდეს თავის საყვარლის სიკვდილსა და რადგან მუდამ მოწყენილს ჰხედავს, ეჩვენება, რომ ცოლი არის ჰკუილამ შეშლილი და არა თვითონ ის.

იმის მოსარჩენად ლონდონიდან მოიხმობს ექიმს ბარისონს.

მთელი დრამა ისეთ ნაირად არის

ძვალ-რბილში გაუჯდა და მის უჩველად შეიქმნა.

ამ უზომო სიმთვრალეს მისდევს ხალხის ხასიათის გაუფუჭება: ხალხი ზარმაცდება, სუსტდება და ამისათვის საშინლად ღარბდება.

შეველის რასმეს ეს კამისია ხალხსა? მაშინვე მის წყლულს, თუ ყველა მისი შრომა უნაყოფოდ ჩაივლის, ჯერ-ჯერობით არაფერ იცის.

რაცა შეეხება ჩვენს ხალხს, ქართველებს, უნდა ვსთქვათ, რომ მის შემდეგ, რაც პავსასიაში შემოიღეს აქციზი სასამელოებზე, ქართველებსაც შემოებარა ის სენი (სიმთვრალე), რომელიც იმ დრომდის იყო განსაკუთრებით რუსთა სენი. მხლა შიგადა-შიგ, ათასში ერთხელ, ჩვენ ვხედავთ ქართველს კაცს მთვრალს; მაგრამ იმასაც ისე დამანინჯებულს არა, რომ სადმე ქუჩაზე გაგორებული იყოს, ანუ ქუჩის ორივე მხარეს ვხედავთ სიარულის დროს. მაგრამ „მთვრალი“ კი მაინც არის და მათი რიცხვი თან-და-თან მრავლდება ჩვენში.

როდესაც ბაგი არ იყო დადებული სასამელოებზე და არაყის ზღა ყველას უფასოდ შეეძლო, მაშინ ყველას სახლში მოგზავნიდა საკუთარი არაყი ან ლუდი, ან სხვა სასამელო და მაშინ იგი სეამდა ზომიერად, რადგან სახლში საამოსონო არაფერი ჰყავდა, ცოლ-შვილში დათრობა იმას ვერ შეეძლო.

ბაგმა სასამელოებზე ჩამოაგდო სასამელოები, რომ ლორდ ბარლიეგის ჰკუილამ შეშლის სხვა-და-სხვა წამებს წარმოადგენს.

ჯერ იმას წარმოუდგება თვალ-წინ, თითქო მაქსველი იღრჩობა ზღვაში და მირბის იმისაკენ ამ დროს გზაზე შეხვდება ლედი ანა (ცოლი), გუგუტარტის შემოყრება და მკვლარივით დაეარდება მიწაზე.

მეორე ჯერ, ექიმი ბარისონი მოუყვება ლორდ ბარლიეგს იმის თავდასაყვალს, ვითომც ყველა ეს შეშლილობა; ამით უნდა გამოსცადოს და გამოიკვლიოს ნამდვილი მიზეზი იმის ჰკუილამ შეშლილობისა. როდესაც ბარისონი ამბობს, ჩემს ცოლს ერთ ყმაწვილ კაცთან წავესწარო და ისეთს მდგომარეობაში ჩავეარდიო, რომ არ ვიცოდი — რა მქვანა, ამ სიტყვებზე ლორდ ბარლიეგი წამოხტება და დაიყვირებს: ზღვაში უნდა ჩაგვდო ცოლის საყვარელი, ზღვაშიო! მაგრამ ბოლოს თითქო სინანულში შედის და შენატრის დოქტორის ბედს,

მელოების მონობილია, საზოგადოებას ხელიდან გამოჰგლოჯა სასამელოების საქმე და კერძო პირებს გადასცა.

ღიბადა მრავალი დუქანი. ეს დუქნები შეიქმნენ იმისთანა ადგილად, სადაც „სასამელო“ შეიყრება ხოლომე ხალხი, და ერთი-ერთმანერთისაგან წახლისებულები სევამ იმდენს, მინემ არ დაითვრება. ლუქანში სასამელოდ მომსვლელს ამფსონიკ ჰყავს, თამადაც, რომელიც ძალა-უნებურად ასამეებს; აქ არც არაფერი ერიდება, რადგან არაფერ არ არის რომ მოერიდოს.

მე, მგონია, რომ თუ ეს აქციზი, სასამელოებზე ბაგი არ გადავარდა ჩვენი ხალხი — ქართველნიც მომავალში განდებინან ავად იმავე სენით, რა სენითაც ვხლა ავად არის რუსის ხალხი.

ფისტონი.

ახალი ამბები.

ჩვენი გამოჩენილი პოეტის თ. ნ. ბარათაშვილის ბიოგრაფიისათვის მასალების მოგროვების შესახებ ჩვენ მივიღეთ შემდეგი შენიშვნა ზემოქართლიდან.

„ოქტომბრის გაზეთში იყო გამოცხადებული სურვილი ნიკოლოზ ბარათაშვილის ცხოვრებაზე ცნობების შეკრების შესახებ. ამ სურვილის აღსასრულებლად, მე ვიყავი მიცვალელების პოეტის დასთან, კნასუმბათოვთან, რომელიც სცხოვრებს სოფ. შვიშეთში. მკითხე იმას მის

რადგან იმას არ მოუყვალავს ცოლის საყვარელი.

მქსამე ჯერ, ლორდ ბარლიეგს მოსდის სიგიჟის ბრახები, როდესაც თავის ნათესავს მილიკინსს თანჯრიდამ გადადებდა უპირებს.

და მეოთხე ჯერ დოქტორი უჩვენებს ლორდს ცოცხალ მაქსველსა, რომელიც ბარლიეგს ზღვაში დაშლილია და მიაჩნია. აქ ჰკუილამ შეშლილში საშინელი ლეღვა და გრძობათ არევა მოხდება: უხარბან კიდევ, რომ დამღრჩვალის აჩრდილი აღარ დაუწყებს მას დევნას და იტანჯება კიდევ, რადგან ნამდვილად ვერ წარმოუდგენია და უფერად ვერ მოუსახრებია — თუ როგორ მოხდა, რომ დამღრჩვალი კაცი იმის თვალ-წინა დგას; ამას დაუმატეთ კიდევ იმის სინანული, რომ ტყუილ-უბრალოდ შესწამა ცილი თავის ცოლს, რადგან ახლა აღმოჩნდა, რომ მაქსველი ლედი ანას წინ იმიტომ იყო დახოქილი, რომ ქმრის დისწულის ლედი ნელის მითხრევებასა სთხოვდა და თვი-

ტელეგრაფი

(სახელთაპირის ტელეგრაფის სააგენტოსი.)

პარიში, 11 ოქტომბერს. რადიკალების მიტინგზე გადასწვებტეს, რამე მოაწვიან მმართველობა სასტიკი გამომძების დასანაშინავად ტუნისის საქმეებისთვის. თუ ვინცდაცა ვანსტიტუციას წინააღმდეგი რაქე უქნათ მინისტრებს, სამართალში მიეცით ისინი.

კატერბურღი 12 დღისა. „მმართველობის მოამბე“ გვაცნობებს, რამე გზეთს „სემსტვას“ შეაწვდ და მუდამ გაფრთხილება.

„დროების“ ფელტონი, 13 ოქტომბ.

თეატრის ძრონიკა

ქართული წარმოდგენა, 10 დღისათვის.

ძალიან, ძალიან იშვიათად გვინახავს, რომ ჩვენს ტრუპას ყურადღებით და რიგიანად აესრულებინოს თავის საქმე. მით უფრო მომეტებული სიამოვნებით მივესალმებით გავილლ შაბათის წარმოდგენას, რომელიც, როგორც ვივით, ახალ ანტრეპრიორებებისაგან იყო გამართული.

ჩვენ არას ვიტყვი ვოდველიზე „გუგუტარტის იგნა“, რადგან იმაში მონაწილეობის მიმღები მოთამაშენი — საფაროვისა და აბაშიძე — ისეთს როლებს ასრულებდნენ, რომლის მსგავსში ხშირად უნახავს ისინი ჩვენს საზოგადოებას და დამტკარა იმათის თამაშით.

ჩვენ მივუყვით ყურადღებას მხოლოდ ორ-მოქმედებას დრამის —

ამბავი და, სხვათა შორის, მიაბნო შემდეგი:

„როდის გარდიცვალა—არ ახსოვს; ამისი შეტყობა აღვილიაო ბანჯის (მლიწავეტპოლის) ეკლესიაში ქვაზედ, სადაც დამარხულია, იქ შეიძლება ამოიკითხორო, დაწერილებით სწერია—თუ როდის დაიბადა ან როდის გარდიცვალა.

„იმისი ბევრი ხელთ ნაწერები, წიგნები, ბარათები და ლექსები გვერდობა, მაგრამ ყველა თავადმა ლევან მელიქიშვილმა წაიღო, დაგვიბრუნა დავაბეჭდინებო და დაგიბრუნებო; მაგრამ ჯერ კიდევ დაუბეჭდავი არისო. თუ გინდათ, თ. ლ. მელიქიშვილს მოსთხოვეთო. არა მგონია დასაბეჭდათ დაუჭიროს ვისმეო. ბარდა ამისა თ. ბრიგოლ მრბელიანს და კენინა მკატირინე მინგრელსკისაც ბევრი ლექსები და ხელთ ნაწერები აქვთ ნიკოლოზისაო.

„ჩემს დას კენინა მენიროვისა აქვსო კიდევ რამოდენიმე ჩვენი ძმის ხელთ-ნაწერები; მაგრამ დაკარგვისა ეშინია, რადგან ერთად-ერთი დაგერო-ტიპის პატრეთი ნიკოლოზისაო და ვეიკარგესო, ამისათვის ვეღარავის მიეცემთ ჩვენი ძმის ხელთ-ნაწერებსაო; მაგრამ გადავწერინებ ვისმეო და გამოგიგზავნიო.

„თუ გარდამოცემს ან მე მომცეს ნება გადმოწერისა, იმ ხელთ-ნაწერების პირს მაშინვე გაახლებთ“.

***

ჩვენ შევიტყუეთ, რომ, იმ პოლემიკის გამო, რომელიც გაზეთს „მაკვაზში“ ატყდა ამ დღეებში ოფილისის ქლასიკურ ზიმნაზიის დირექტორს ბ. მარკოვსა და ამავე გიმნაზიის მასწავლებელს ბ-ნს მლ. მიქელაძეს შორის, ეს უკანასკნელი დაუთხოვნიათ ხსენებულ გიმნაზიის მასწავლებლობი-დამ...

მს ერთობ საინტერესო საქმეა, ამ პოლემიკაში ერთობ ცხადად იხატება

თონ ლორდის ცოლთან სიყვარულის გამოცხადება ფიქრათაც არ მოსე-ლია.

შველა ამ ძლიერ შთაბეჭდილებამ და მღელვარებამ, დოქტორის ანგარიშით, ღრმად უნდა იმოქმედოს ბარ-ლეიგზე და მოარჩინოს ის.

ამ ოთხს შემთხვევაში გამოიხატე-ბა მთელი პიესის შინაარსი და აზრი ავტორისა, რომელსაც ამ ნაირად, უმთავრესი ყურადღება ლორდ ბარ-ლეიგზედა აქვს მიქცეული.

ჩვენ ვთქვით, ამ დრამის წარმო-დებით ტრუპამ დაამტკიცაო, რომ ცდილობს გულ-მოდგინეთ შეუდგეს თავის საქმეს. ლეიფყოთ მეორე ხა-რისხის როლებიდან, რომლებიც გარს ახვევიან ბარლეიგის როლსა.

უმთავრესი როლი არის ექიმის ბარისონისა (მ. აბაშიძე), რომელიც ყველგან მოქმედებს, ყველას არიგებს და ყველა იმას ეკითხება—თუ რო-გორ მოვიქცეთო; თვით დის-წული ლედი ნელიც იმას სთხოვს რჩევას თავის გათხოვების თაობაზედ.

ჩვენი გიმნაზიის წესები და, თუ გა-რემოვებამ ნება მოგვცა, ამ მოკლე ხანში გავაცნობთ ჩვენს მკითხველებს ამ პოლემიკის გარემოებასა...

***

ძალაქში გავრცელებულია ხმა და ეხლა რუსულს გაზეთს წესიერებასა და ვკითხვლობთ: „—სარწმუნო წყა-როებიდან ეტყობილობთ, რომ ძაე-კასიის სამხედრო ოლქის ჯარების კომანდირად დანიშნული იქნება ლე-ნერალი ბურკო“.

***

ბუშინ წინ, 12 დეკემბერს თვეს, ნაშუადღევს სამს საათზედ, ქალაქის ფორტიდან გაუტანიათ 6,000 მან. ზამოძიება არის ამ საქმეზე დანიშნუ-ლი, მაგრამ ჯერ-ჯერობილ უნაყო-ფოდ. ბუშინ და დღეს დესიატნიკები არიან დაყენებული კარებზედ და ფორ-ტიში მოსამსახურეთაგანს არავის არ უშვებენ გაუჩხრეკელად.

„დროშის“ კორექტორი.

ზემო-ძართლი, 10 დეკემბრისთვის. დიდად სასიამოვნოდ დაგერჩა ბატ. ტატალას კორრესპონდენციის წაკით-ხვა „დროშის“ № 211 ზემო-ძალაში სკოლის გახსნის თაობაზედ. ამას თქმა აღარ უნდა—თუ რა სასურვე-ლია, რომ ყველა სოფლები სკოლე-ბით იყოს შემკული.

სკოლის გახსნის დროს სადილო-ბისას, სადღეგრძელოში თავს-ლაფი დაუსწამთ სურამისა, ქვიშხეთისა და ხცისის სოფლებისათვის, რომ სკო-ლები არა აქვთ ჯერ იმათაო. ბ. ლე-კანოზოვი დაპირებია მალე სურამს და სუშათოვი — ქვიშხეთში სკო-ლების გახსნას. იქნება თქვენ გგო-ნიად, მართლა ფიქრად არვის მოსე-ლოდეს აქამდისინ ს. ქვიშხეთში სკო-ლის დაარსება? უნდა მოგახსენოდ, როგორც ბეჯითად გამიგონია, რომ ჯერ არც ერთს ზემო და ქვემო

რასაკვირველია, სამწუხაროა, რომ ქართული ტრუპა ისე პატარაა, რომ ყოველ სხვა-და-სხვა ხასიათის როლე-ბისათვის (ამბლოა) განსაკუთრებული აქტიორი არა ჰყავს; მაგრამ ამ გვარ-სავე მდგომარეობაში არიან ხშირად უფრო მდიდარი ტრუპებიც, მაგალი-თად რუსისა პეტერბურგში; იმ საბ-რალო რუსის ტრუპაზე, რომელიც დღეს ოფილისშია, ლაპარაკიც კი არა ღირს.

თუმცა ბარისონის როლი აბა-შიძეზედ არ იყო გამოჭრილი, მაგრამ იმას ამ დრამაში სრულებით ვადე-ვილური მიხერა-მოხერა არ ეტყო-ბოდა და ღირსეულად ეჭირა თავი. მისაც სცენის საქმე ესმის, იმან უნდა იცოდეს—თუ რა ძნელია ეს და რამ-დენი მეცადინეობა ეჭირება აქტიორს სხვისი როლის შესრულებისათვის. ამი-ტომაც ბ-ნი აბაშიძე სწორედ მად-ლობა ღირსია ამ როლის კეთილ-სინიღისიანად ასრულებისათვის.

როლი ლედი ანასის, რომელიც მუდამ მწუხარია, რომელსაც მუდამ

ძართლის სოფელში არა ყოფილა გამართული სკოლები, როდესაც ს. ქვიშხეთის მკოვრებმა ბ. დიმიტრი ქიფიანმა თავისი საკუთარი მამული-დამ აჩუქა სოფელს სკოლისათვის ადგილი და ათი თუმანი ფული მისცა სკოლის გასამართავად; სკოლისა-თვის სახლის ასაშენებლად თავისი მამულიდან, ტყისა და ქვის მიცემა აღუთქვაო. ამას გარდა დაპირდა თურმე კიდევ რამოდენისამე წლის განმავლობაში შემოს მუქთად ძლე-ვას და სკოლისათვის სხვა საჭირო მასალას. ამავე სკოლის სასარგებლოდ არის გაცემული დღესაც ოცდა ათს თუმანდინ, სხვა და სხვა დროს შეკრებილი ქართული წარმოდგენე-ბით, რომელიც ზოგი ქვიშხეთში იყო და ზოგი ქ. ოფილისშიო.

დროებით ორ-ორი სამ-სამი წელი-წადს, ზაფხულობით იმისავე სახლში სკოლა იყო ხოლმე გამართული, სადაც 20—30 ყმაწვილი სწავლობ-და. ახლაც იმ სკოლის მოწაფეებისა-გან გვესმის ხოლმე—თუ რა სიამოვ-ნებით იგონებდენ იმ დროს.

ახლა იკითხავთ, თუ კი ადგილიცა აქვს სოფელსაო, სკოლის ასაშენებ-ლად მუქთი მასალა, ფული ორმოც თუმანზე მეტო, მაშ რა მიზეზია, რომ სამუდამო სკოლა ჯერ არ გა-მართულა? ღიან, ეს არის უბედურო-ბა, ჩვენც ამას ვკითხვლობთ, თვი-თან ადგილისა და ფულის მიმცემი ბ. დიმიტრი ქიფიანიც კვირობს თუ-რმე ამასა.

ბარდა ამისა, დიმიტრი ქიფიანის თაოსნობით, ოც და ათი თუმანი შეიკრიბა სოფლიდან ბანკის გასამარ-თავად, თვითონაც აღუთქვაჲს მომა-ტება რამდენიმე თუმნის—ამის გასა-მართავად. მაგრამ რატომ არ იმარ-თება სოფელში ან სკოლა და ან ბანკი? რატომ, ეს არის გამოცანა!

აი, ბატონებო, ჯერ ასე გახ-ლავსთ ქვიშხეთის სკოლისა და ბან-

კსურს თავის ქმრის საშინელი ავათ-მყოფობა ქვეყანას დაუმალოს, ეჭვქ-ტიური როლი არ არის, რომელშიაც შეიძლება დღეს თავის ხელოვნების გა-მოჩენა. მაგრამ კ-ნა პელოვისამ მანც მართებულად შესარულა ეს როლი, თუმცა სასურველი იყო, რომ იმას ცოტათი მოეჩვენებოდა მღელვარე-ბა გამოჩინა, მაგალითად მაშინ, როდესაც ქმარი ელაპარაკება იმას, თავის დის-წულად მიჩნია და ეუბნე-ბა, რომ მოლაღატე ცოლის სახე მუდამ თვალ-წინ ებლანდება.

ღებუტანტის (პირველად, გამო-საცდელად სცენაზე გამოსულის) აღუქმევე-მესხიევის შესახებ ჩვენ ჯერ გარდაწყვეტილ აზრს ვერ წარ-მოვთქვამთ. ჩვენ ვავიგონეთ, რომ იმ დღეს ის შეუძლოთ იყოვო, და ამით აიხსნება, რომ ბ. მესხიევი ზო-გიერთ სიტყვებსა და ფრაზებს არ ასრულებდა და საზოგადოთ როგორ-ღაც უმართებულად ეჭირა თავი სცე-ნაზე. მს მით უფრო გასაკვირველია, რომ მეოთხე მოქმედებაში თამაშო-

კის საქმე, და შემდეგში რა იქნება, ღმერთმა უწყის! სამღვთო წერილში ნათქვამია: „წინანი უკანაო და უკა-ნანი წინაო“. შესაძლებელია ქვიშ-ხეთის სკოლისა და ბანკის საქმეც ასე უკანა რჩებოდეს, სხვა და სხვა მიზე-ზებისა გამო.

ფ—ტ...

უცხოეთი

ინგლისი. ძალაქ ლიდში ბლადს-ტონს წარმოუთქვამს სიტყვა, რომლი-დამაც მოგვყავს, რამოდენიმე საყუ-რადლებო ალაგი. ირლანდიის შესახებ უთქვამს, რომ ძალდატანებითი წესე-ბით არასოდეს არ ვხელმძღვანელობ-დით ჩვენაო. სამწუხაროდ, საქიროე-ბამ დაგვარღვევია ჩვენ ეს ალტქმა ირლანდიის შესახებო.

ბერლინის პირობაში (ДОГОВОРЪ) იყო აღმოსავლეთის ხალხთათვის ბეე-რი სათანაგონობო მუხლები. ჩერ-ნოგორიის მხნე ხალხთაც უქადიდაო ეს პირობა ტერიტორიის გადიდე-ბას.

ჩვენ დანარჩენ მეროპის დახმარე-ბითაც მოვისურვეთო და მხნე ვრმა, 400 წელის ბრძოლის შემდეგ, მიაღ-წია თავის საწადილს. არა თუ ჩერ-ნოგორიას, საბერძნეთსაც აუსრულდა თავისი გულითადი წადილი და შე-მოიერთა სისხლით და სარწმუნოებით მისი ძმები (ძიირი და ოსეალია), რომელნიც რამდენიმე საუკუნო იღწეო-დნო სხვის მტარვალობის ქვეშ. ხონტქარს, რომელიც თავის მხრით, სრულის სიმართლით, ხელს უწყობდა ამ საქმის სისხლ დაუღვრელად შე-სრულებას, კარგად ესმოდა ვისთანაც ეჭირა საქმე და იმიტომაც იქცეოდა ესეო.

მამაცი ავგანილები, თუ ჩვენ ძმუ-რად მოგვპყრობით მათ, დიდს დახმა-რებას გაგვიწვევენ და შეაჩერებენ რუსებს თუ ისინი მოინდომებენ ჩვე-ნი მიწების დაფლობასაო.

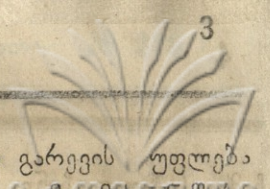
ბის დროს ეტყობოდა, რომ ის გა-მოცდილი აქტიორია.

ანდრონიკოვისა (დის-წული ნელ-ლი) სრულებით თავის როლში არ იყო; განსაკუთრებით ეს ცხადათ და-სანახავი იყო, როდესაც ის და ლედ-დი ანნა ერთად თამაშობდნენ. ანდ-რონიკოვისას მალალი ხმა აქვს; ზოგი-ერთ როლებში ეს ხმა, შემუშავებუ-ბული რო იყოს, გამოსადევი იქნე-ბოდა; მაგრამ ახალ-გაზდა უმანკო ქალების როლებში კი არა, სადაც ხმის დაკვანწა არის საჭირო. ანდრო-ნიკოვისას კი კონტრალტო აქვს, ძრიელ დრამატული როლებში გა-მოსადევი. ამ გვარს როლში რო გამოუშვეს ანდრონიკოვისა—ამაში ანტრეპრიონერები არიან დასაყვედრე-ბელნი.

ბერჩება ახლა განვიხილოთ უმთავ-რესი როლი—ლორდ ბარლეიგისა, რომელსაც თამაშობდა ბ. ა. მესხი.

ამისთანა მძიმე როლის შესრულე-ბაში წერილობსაც კი აქვთ მნიშვნე-ლობა. განვიხილოთ ტანისამოსი,

ამ ქამად მთელი ყურადღება მგვიბ-
ტუნდ არის მიქცეული. აქ კი ჩვენ
შეგვარით პირობა საფრანგეთთან ერ-
თად მოქმედებისა ამ მხრის ინტერე-
სების დასაცველად. შოველი ერი თა-
ვის ქვეყანაში თვითონ უნდა იყვეს
ბატონად—ჩვენი ვარევა ამ საქმეში
მხოლოდ შეუძღვამლობააო.

ქორრესპონდენტი „ღროების“ 205
ნომერში მოხსენებულის ერთის სტა-
ტიისა, წინეთ ყოფილი X X და აწ
შეცვლილი № №-ა ჩემდა პასუხად
იწყებს თვის სტატიას მშენებლის
სიტყვებით: „პრა რაი არს დაფარული,
რომელი არა გამოცხადდესო“ და ამ
სიტყვებსაც საუბროდ ამტკიცებს
მით, რომ თვისნი პირადნი თვისებანი
მოუწერია ჩემთვის და ამის გამო
უნებლიეთ მომავლად ხმარებული
ანდამა: „ჩემი შენ გითხარი, გული
მოგიკალიო“; მაგრამ ვერა, ჩემო
ქორმეტყველო ვითომც ზოგოლო,
მე არ განლაგარ იმ სუსტ გულო-
ვანთაგანი, რომელთაც აუხდინე ეს
სიტყვები! ბარდა ამისა, ბ. კორრეს-
პონდენტს თუ კი წმინდათ სწამს
მოყვანილნი სიტყვანი, მათის მიქმე-
ლის სხვა სიტყვათაცა უნდა მტკიცედ
იკვავდეს... და არ იმალებოდეს ფარ-
ლის შიგნით, მაგრამ ჩემი თვალი ხე-
დავს მას იქაცა... ამასაც მოგახსენებ,
რომ თქვენი სტატია ჩემს წერილს
პასუხად სრულიად არ მოუდის.

ქორრესპონდენტი მიწუნებს ლო-
ლიკას მით, რომ მე ვსწუნობ მისს
სტატიას, ვარევე სხვისა, თავის გა-
მოუჩინლობისათვისაც. რაღა მიუც-
დომელი ლოლიკა უნდა ამას? მას
რომ გამოცხადებინა თავი პირველ-
სავე სტატიაში, მაშინ კარგად აიხსენ-
ბოდა საქმე: მოვავრანებდი ჩემს ნა-
წარმოებს რევიზიას მასზედ 1870 წ.
და მით გათავდებოდა, თორემ თავის
დაფარვით იგი იწუნებს თავსავე ბე-
რის ნახტომებით, მე მაწუნებს პასუ-

გრიმი და შემდეგ თვითონ როლის
შესრულება.

რადგან ჩვენს ტრუპას საშვალე-
ბა არ აქვს, ამის გამო ტანისამოსს
ხშირად ბაზარში ჰქირაობენ; ეს ნა-
ქარავები ტანისამოსი რაღა თქმა უნ-
და, მოხდენილი არ იქნებოდა ლორ-
ლისათვის.

ზრიმი (სახე—გაკეთებული) კარკად
ჰქონდა ბ. მესხს, მაგრამ გასაკვირველია
—რატომ გამოვიდა ის სცენაზე თავის
გაკრეკილ თმებით და არა პარკით.

რაიცა შეეხება თამაშს, სიამოვნე-
ბით შეგვიძლია დავსახვლოთ რამდენ-
იმე ადგილი, როდესაც იმან დაიპყრა
საზოგადოების სრული თანაგრძობა
და ეს თანაგრძობა ღირსეულად
დამსახურებულიც იყო ბ. მ. მესხისა-
გან. მანსაკუთრებით კარგი იყო ბ. მესხი
შემდეგ ადგილებში: როდესაც მაქა-
ველდის დაღრჩობა წარმოუდგება
თვალწინ და ხდვისაკენ მივბრუნდებით;
შემდეგ როდესაც ცოლს ელაპარაკება
და იმას კი ჰგონია, ჩემ დის-წულის
წელის ველაპარაკებო და ბოლოს

ხების წერით და მკითხველს ამ გვა-
რის სტატიების კითხვანდ ღროს და-
კარგით. აი რისთვის მსურდა, რომ
თავი გამოგეჩინა ბ. კორრესპონდენ-
ტო!

იგივე კორრესპონდენტი თავის თა-
ვის უბრალოდ გამართლებისათვის
ბრძანებს, რომ იგი იმაღლეს თავს
მისთვის, რომ მრავალნი გამოჩენილ-
ნი ავტორნი არ იჩენენ თავს თავისს
თხზულებებშიო; ვითომც მოპასუხეს
(ესე იგი მე) შემეძლოს მისი მაწა-
ზედ გასწორება და ვითომც იყოს
ახლა ცუდი ღრო, მეტადრე სახორ-
ციელო მთავრობაში და სხვ. და სხვ..
მს სიტყვები საკმაოდ უნდა არცხვენ-
დენ მასვე მით, რომ სხვანი ავტორ-
ნი არც კი კადრულობენ მსგავსის
შურიანის სტატიის დაწერას და მის-
თვის ღროს დაკარგვასა. ჩემს გარდა
თვითონაც კარგათ იცის, რომ მე
არა მაქვს ხასიათი მეტიჩრობისა, მაჩ-
ვენებლობისა და ლაქლასისა მკუფრო-
სებთან, რომელთაცა ევრიდები მა-
შინაც, როდესაც პირ აქეთ მკითხავენ
რასამე და მაშასადამე მე რა განმავა-
ლობა მექება და ანუ როგორ შე-
ვიძლებ მისს მიწაზედ გასწორებასა?!
ნეტავი პირ-აქეთ არ ილანდებოდეს,
თორემ ვინ გასცემს ხმას, რა მენა-
ღვლემო, ატყუოს ვისაც ატყუებს!..
რაიცა შეეხება მას, რომ იგი სწუ-
ნობს ახლანდელს ღროს უმეტესად
სახორციელა ნაწილში, იმაზედ დაი-
წყნაროს გული, ის ვერ მოესწრობა
მისს გამოცვლას და ვერც თავის მი-
მართულების აღსრულებას...

შემდეგ სწერს: „**ДЕРЖОВНО-ОБЩ.**
ВѢСТНИКЪ“-ში დაწერილი მოგონი-
ლით ცრუბუნტელობათა და სხვა და
სხვა ცილის-წამებით, დაწერილთა იმა
განზრახვით, რომ მით მაინც აღასრუ-
ლოს თავის სურვილი მთავრობის წი-
ნაზე ჩემს სამსახურზედ. მს არის სი-
კეთე და საკადრისი? იგივე კადრუ-
ლობს მის თქმას, რომ მისი პასუხის

ის სცენა, როდესაც ლორდი მაქს-
ველდს ნახავს, სცენა, რომელიც
არტისტულად წარმოგვიდგინა აქ-
ტიორმა. აქ ბ. მესხმა მართლა დაი-
მორჩილა მთელი თეატრი, რომელ-
მაც რამდენჯერმე გამოიხმო ის
ბრავოთი და ტაშის-კრით. მთელი
თეატრი აატირა იმან იმ სცენაში,
როდესაც ლორდს გამოეხატება თვალ-
წინ ყველა მოვლინებანი და პირნი,
რომელთაც ის ჰკუილამ შეაცდინეს.

ამისთანა მომენტები ხშირად ვი-
სურვოთ ბ. მესხისათვის, რადგან
მხოლოდ ამ გვარი მომენტები ამხნე-
ვებენ, ძალას აძლევენ აქტიორს,
ენერგიას აღუძრავენ და ერთგულად
ამუშავენ. და რომ ბ. მესხს მუშაო-
ბა ეჭივრება, ეს ამ დრამაშიაც ეტყო-
ბოდა. ის სცენა, როდესაც ლაქტო-
რი ვითომ—თავის გადასავალს ელა-
პარაკება ლორდს და ნამდვილ კი
გამოტყება უნდა იმისი, ბ. მესხმა
სუსტად ასრულა. ბ. მესხი კარგად
უსამუნდა ლაქტორს საუბარსა, მაგრამ
როდესაც დაიყვირებს: „ცოლის სა-

დაწერიც მე ვიყო. მე არაოდეს არ
მქონია და არც მაქვს ისეთი ხასიათი,
რომ, თუ მინდა რაიმე ვსტყვა, დავე-
მლო და ან მოვერიდო, გამოჩენი-
ლად დამიწერია და კიდევაც დავსწერ
იმაზედ, ვინც უსვენდსოთ შეწაწუ-
ხებს; თორემ მე პირველად არ დავე-
ძვრები, როგორც ნებულობს ბ.
კორრესპონდენტი თავის სტატიებში,
რომლებშიაც ხან საჩელს აწერს ხან
მეორეს და ხან მესამეს.

იმედი კი მაქვს, რომ მსგავსი საქ-
მე და შეწამება უნდა განმარტოს
იმევე „**ВѢСТНИКЪ**“-ის რედაქტორმა
დაწვლილებით და არა ქარავებით,
რომ უბრალო მიმოთქმა არ იქმნეს
არც მასზედ და არც სხვანზედ.

ამას კი არ ფვარავ, რომ რადგან
მან უწოდა: ძველთა ჩვენთა მღვდელთ-
მთავართა უგუნუბნებად, ბერძნის არ-
ხიმანდრიტითა უღმრთოებად, ჩვენს
სასულიერო მთავრობას, რომელსა ში-
ნა მეც მქონდა მონაწილეობა, გა-
მოუგდელად; გამგებელთა, რომელთა
რიცხვნი ვიყავი მეცა, ანგაბნებად და
სხვა და მასთანავე იწყო რაღაც ანი-
რებულბულის ჰაზრების მიცემა და
არა იკმაყოფილა მით, რაიცა უქმნა
მან მრავალთა წარჩინებულთა და პა-
ტიოსანთა პირთა,—ამის გამო მე ვუ-
ჩივლე მას არა სახელის დამაღვით,
არამედ გამოცხადებულად, მთავრო-
ბასთან... უფრო უარესის საქმისთვის
ვიჩივლე მასზედ; მაგრამ რა გამო-
დის... „**წოჯოხეთში** ძახილი არის
და გავონება არაო“.

მს შეცვლილივე კორრესპონდენ-
ტი უწუნებს დებუტატებს აზრს სემი-
ნარიისათვის; ამაზედ უგუნურის მეტი
უარს არაფერ იტყვის; მაგრამ რომ
საქმე უწყესოდ არის ნაწარმოები
განზრახვითა ყოფილის თავსმჯდომა-
რისაგან ეს კი არ ექვემდებარება ეჭვს
და კიდევაც დარწმუნდება მკითხველი
დაკვირვებითა. მე კი ამას ვიტყვი,
რომ რადგან მას თავსმჯდომარეობისა

ყვარელი უნდა მოგეკლოა!“—ამ
სიტყვაში ჯეროვანი სისასტიკე არ
ისმოდა. მე რე სცენაში, როდესაც
ლორდი ფანჯრიდამ გაგდებს უბირებს
მილკინსს, ბ. მესხს ცოტა არ იყო
ბ. აბაშიძემ შეუშალა ხელი, რადგან
ერთობ ადრე გააშველა ისა და მილ-
კინსი. მაშა სადამე ამ სცენის სუს-
ტად ჩველა მართო ბ. მ. მესხს არ
უნდა მიეწეროს, რადგან იმას შეეძ-
ლო ნამდვილად გამოეხატა უკიდუ-
რესი სიბრახე და განჩხლება.

მთუ ჩვენ მოვისხნენთ აქ ზოგიერთი
ნაკლულევიანება დრამის აღსრულებ-
ბაში,—მხოლოდ იმიტომ, რომ წარ-
მატება და კეთილ-დღეობა გესურს
ქართული სცენისა, რომელსაც ყო-
ველი ქართველი ხელს უნდა უწყობ-
დეს და თანაუგრძობდეს.

მთუ ჩვენ სკოლების დაარსებისათვის
ვზრუნავთ, წიგნებს ვაბეჭდინებთ,
ხალხის განათლებას ვეტიკრობთ,—ამ
გვარადვე გემართებს ზრუნვა თეატრ-
ზედაც; რადგან თეატრი საუკეთესო
კათედრაა ხალხისათვის.

და მსგავს საქმეში გარევის უფლება
ალარ ჰქონდა, მის გემოვნის წყალობა
მოგები საქმეც რომ ექნებოდათ თქვენს
მანც რა მნიშვნელობა ექმნება! მას
მიხედება მკითხველი. მე რომ ვიხმა-
რო სხვისი უფლება, მას რა ბოლო
აქვ? მს იცის მანვე; მაგრამ ყველა
მისი მოქმედება, როგორც პირველს
სტატიაში ვსტყვი, არის განზრახული
და კლამბური, თორემ მას კარგათ
უნდა ახსოვდენ: უუწ. სინოდის გან-
წესებულებანი 17 ნოემბრიდამ და
19 დეკემბრიდამ 1869 წლისა, რომ-
ლის გამო ბლაღოჩინს ალარ აქვს
უფლება დებუტატობის და მაშასადამე
თავსმჯდომარეობისაცა, ისე როგორც
თვის მღვდელთ-მთავარს; 23 და 24 §§
სასულიერო სასწავლებლის უსტავი-
სა, რომელთა-მებრ კრებას აქვს და-
ნიშნულნი საგანნი დასაბოლოებე-
ლად; უუწ. სინოდის განწესებულე-
ბანი 13 და 30 დეკემბრიდამ 1867
წლისა, რომლებითაც ფიცხლად აქვს
კრებას აღკრძალული მსჯელობა, გა-
რეშე იმა პარაგრაფთა; რეზოლიუცია
იმერეთის ეპისკოპოსის 2 სექტემბრი-
დამ 1873 წლისა, რომლითაც იგი
არის გამოცვლილი სასწავლებლის სამ-
მართველოს წევრებისაგან.

შემდეგ სწერს, რომ 1872 წლი-
დამევე იყო სემინარიის თაობაზედ
შეკრება ფულბისო. აი, ეს კი მარ-
თალი გამოურჩევია. ამ წლის შემდეგ
დიდ-ძალი ფული შეიკრიბა, და რაი-
სად ყველა ალარ არის, ეს მანვე იცის.
მთუ სემინარიისთვის მომჭირნებოს,
შეკრიბოს იგი და სამადლობელიც
იქმნება. ამას კი ტყუის, რომ ვითომც
მხოლოდ ჩემის მახრის მღვდლებს ეთ-
ქვასთ, რომ პირველად გავონება
არის სემინარიის საქმეო; ეს კი არ
უთქვამსთ და ის კი განუცხადეს, რომ:
ზირგვლი გავგონება არის ჩვენთვის—
დებუტატებისაგან თხზვის ძირთმევა
უუწ. სინოდშიო. ამ გვარივე სხვათაც
უთქვამსთ და მაშა სადამე, მართო

ამიტომაც გასაკვირველად მიგვიჩ-
ნია, რომ ჩვენი საზოგადოება ასე
გულ-გრილად ეკიდება თავის სამშობ-
ლო სცენას.

მანსაკუთრებით სამწუხაროა, რომ
გავლილ შაბათს ასე ცოტა საზოგა-
დოება დაესწრო ქართულ წარმოდგე-
ნას. ამ საქმეს ენერგიული დახმარება
ეჭივრება ამ ქამად.

ჩვენ გავიგონეთ, რომ რუსული ტრუპა-
ბა ახლა ჩვენის სცენის ხარჯით აპირებს
სულის-მობრუნებასა და ამიტომ თან-
და-თან უმატებს თეატრის ქირასაო.
ამისთანა მდგომარეობაში ეჭივრება
საზოგადო დახმარება საზოგადო საქ-
მესა. ჩვენს ძილში იღუბება, ბატონებო,
ჩვენი ენა, ცხოვრება და გონებითი წარ-
მატების იმედი ჩვენის ხალხისა, რომე-
ლიც თქვენ გრწამთ და რომლისთვის-
საც ხელსაც არ ანძრავთ. ნუ დაი-
წყებთ წმ. მოძღვრის სიტყვებს:
„სარწმუნოება თვინიერ საქმისა მკვდარ
არს.“

ქმე.

ჩემს საბლალაოჩინო მღვდელთ არ უნდა ჰკიცხამდეს იგი. იქნება კარგად ვერ გაიგონა, ურჩივდ რომ ყურები- დამ ბამბა გამოიღოს და დაუყვირდეს ლაპარაკს.

მოხსენებელი კორრესპონდენტი- ვი ატყუებს მკითხველს, რომ ვითომც მეთათისლებს სურდესდ თავმჯდომარეობა კრების. აი ცხადი ცილის-წამება... ან რაღა საჭირო არის მათი შეწუხება ამ საქმისთვის, როგორც უფლების უქონელობის გამო, ესეოდენ უსაჭიროების გამოცა! ახლა ახალი აღარა კეთდება-რა, კარც საჭირო არის; ნეტავი პირველადე დაწყობილ საქმეს არ ბურღედენ.—მე თვით ვიყავი 1868 წილიდამ 1873 წლამდე შეიღის კრების თავმჯდომარედ იმ დროს გაკეთებულს გზაზედ დადიან ახლა და არა თუ რასმე სძენენ, არამედ... მერე, რადგან მოვიდნენ ცირკულიარები, რომ ბლალაოჩინები არ უნდა ერეოდნენ მსგავს საქმეშიო, ამის გამო რაღა საჭირო ვიყავით! ახლა ეს მივიჩნის, რომ სხვა ბლალაოჩინი რაღად ეტენება და ცდილობს თავმჯდომარეობას, და ან რატომ ვისიც წესი არის, ყურადღებას არ აქცევს.

უკანასკნელად შეცვლილი კორრესპონდენტი აჩვენებს რა ჩემზედ, ამბობს, რომ ვითომც მე ბევრს ქირას ვაღებდი იმ სახლებში, რომელშიაც იყვნენ მოსამზადებელი კლასნი. მე ამასზედ არა თუ ვისთვისმე მითხოვნი, არამედ პირ-აქეთ კიდევაც დამატანეს ძალა მათ, ვისაც ჰქონდა უფლება და საჭიროება და მით ცხრა ოთახის გან გარდამაკეთებინეს ხუთი ოთახი და რა ზარალი, გინა ხარჯი, იქნებოდა ერთ ჟამიერად, თქვენც მიხედვით. ბარდა ამისა თუ ეს ქირა უზომო იყო, მაშ რაღათ მამღვეს იმოდენსავე ინჟინერის უწყება? ბანა მასაც ემინია ჩემი და ანუ ისიც მოატყუედა ჩემგან? მაგრამ თვალი დაუდგა შურს! ნათქვამია: „თუ მეზობელს მეზობლის შური აქვსო, მისი ქათმის წიწილი დიდ ბატად მოგიჩვენებაო“.

ღანარჩენს ნაწილს მოხსენებულის კორრესპონდენციისას მე ვრაცხ მხოლოდ ლაქსარობად და ამის გამო აღარავის ვაწუხებ მაზედ ლაპარაკითა; მხოლოდ ამას კი ვიტყვი, რომ შეწამებული № №-საგან სიყალბე და რაღაც დანოსები არიან პირველნი მისნი სულის მიღრეკილებანი და თვისებანი და სხვანი ღმერთმა იხსნას მსგავსის უსინდისობისაგან.

დეკანოზი იოანე გამკველავი. 7 ოქტომბერს, ქ. ქუთაისი.

განცხადებანი
ისყიდება
ბეჭანთუბანში კარგი რცხილისა და წიფლის შემა ნავით ჩამოტანით. მიმართეთ ნ. ჩხეიძეს. (10—11)

ქიმი რაიხი

თვალის ტივილის ავთოპოზოგისა, რომელიც სუთი თვის განმავლობაში არ იღებდა ავთოპოზოგს, სელსხლად იწუებს ექიმობას.

მიიღებს ავთოპოზოგს დილის 9 საათიდან 10-მდინ მუდამ დღე.

ადრესი ადრინდელი; ანსენალის ქუჩა. სახლი № 17.

სამკურნალოში ღარიბებს უფასოდ მიიღებს. (5—4)

ბბ. გ. იოსელიანისა და რ. რეცოდის ზანსიონში და სასწავლებელში იღებენ ემსწვილებს ზირობით ეოველ სამუხლ სასწავლებლებში მოსამზადებლად.

მიხაილოვის ქუჩა, გურგენბეგოვის სახლებში. № 81 (5—2)

ბრიკუროვის წიგნის მაღაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანისიანთან (ოკრუქნის სულრს ქვემოთ) ისყიდება წერა-კითხვის საზოგადოების გამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.
სატყუარა — — — 10 კ.

თფილისის ქალების გაგზომისაგან

თფილისის მაღაზის გაგზომბა ამითუ ცხადებს სახლის ზატრონებს, რომ გამკეობას ეჭირება სადგომები 1, 2, 3 ანუ 4 ზოლიციის უჩასტკაში: 1) თბილისის ზოლიციმეისტერისათვის ოთხი ოთახი თავის სამხარეულთი, დერეფნით და საჯინიბოთი; 2) სადგომი ზოლიციმეისტერის კანცელარისათვის—ექვსი ოთახი და 3) სადგომის ცეცხლიქრობ კამანდის 68 სალდათისათვის თვის სამხარეულთი და 30 ცხენისათვის საჯინიბოთი, აგრეთვე საჩაია კამანდის ზოვოსკებისა და სხვა იარაღები-სათვის და ორი ოთახი სამხარეულთი კამანდის უფროსისათვის (ბრანტმეისტერისათვის). უველა ეს სადგომები შეიძლება ერთს სახლში იყოს, ანუ ორში ან სამში.

ვისაც შემოსწენებულ სადგომებისათვის სახლის გაქირავება ჰქსურს, ამ თვის 19-მდინ უნდა შემოიტანოს განცხადება თფ. ქალების გამკეობაში (უზრავაში). (3—3)

ინფლისის მაღაზიაში

ანწურის გალვერეისში (Maison de confiance)

შეადრეთ ჩვენი ჩაი ჩაის ეველგან — 1 მ. 10 კაბ. — 1 მ. 40 კაბ. — 1 „ 20 „ — 1 „ 60 კაბ. — 1 „ 40 „ — 1 „ 90 კაბ. — 1 „ 60 „ — 2 „ 20 კაბ. — 1 „ 80 „ — 2 „ 50 კაბ.

სუფოთი 2 მანეთ. — 3 მანეთ. ჩაის წონა—უქადადღოა, სსვაგან გიქადადღოთ. (100—51)

ისყიდება

25% ნაკლებ მინამ სსვა ალაგას ჩაი, კაკაო, შეკოლადი, ბისკვიტი, მურაბა, ბრინჯი, ჭურჭლები, სტაქნები, ბაგალები, თეფშები, ჩაინიკები, სუდოკები, ფოდნსები, ზირის-საბანი, კლიტები, სამურველი, ტანისამოსის საკიდი, კოვზები, დანები, კაღები, ქადაღი, კანვერტები, რეკულები, კარანდაშები, თოფები, რეკოლვერები, კრავები, ზღაშჩები, ვანები, ქაშები, საყეღურები, კლიჩა, უნაგირები, ლაგები, უთაყი, ტასტები, ზირისსარტი, ცხვირის-სასარტი, ხულები, ტუალეტის საბანი, დუბები, შარბათი, ტიტმატმაგნეზია, ქინას დვინო, ზარტ-კეინი, სერესი, კონიაკი და ათასი სსვა. რამეები,—ინფლისის მაღაზიაში. იქვე ჩაი გაჭარბათვის ნარდათ: ფუთობით 40, 46, 52 და 58 მან. და გირვანქობით: 1 მ., 1 მ. 10 კ., 1 მ. 20 კ., 1 მ. 40 კ., 1 მ. 60 კ., 1 მ. 80., და უზირველი საჩისისა 2 მ.—წონა უქადადღოთ.

თოფები 20—60 მან., ჩოკ-ბორ (choke bore) George Dau-ს ფასი-კიდაშ—120 მან. რეკოლვერები 4—34 მან. და ბუღდოგისა 11—20 მ. ქაღის უნაგირები 65 მან-დამ.; შექილდის დანები ჩანგლებით 3 მან. 50 კაბ-დამ დუფ., ალბომები ნასკვარ ფასად, ფილტრები და სსვა. ეველსედ უმრავლესი ამოჩეკვა თოფებისა და რეკოლვერებისა თფილისში. (100—21)

ი. მურადოვის წიგნის მაღაზიაში

ქუთაისში

მუდამ არის დამზადებული საკმაოდ ყოველ გვარი სასწავლო წიგნები, რომელნიც კი მოეთხოვებად სავაჟო და საქალემო გიმნაზიებში, სახალხო და სამოქალაქო სკოლებში მოსწავლეთა. არის აგრეთვე დიდ-ძალი სა-მოსწავლო და სკოლაში სახმარო ნიეთები და მოთხოვნილებისა და-გვარად დახაზული რვეულები, ასი—5 მანეთი., მუზიკალური ნოტები, სხვა და სხვა საწერი ნიეთები და მასალები უფრო იაფ ფასად, ვიდრე სხვაგან. ძალაქს გარემე მცხოვრებთა მოთხოვნილებას მაღაზია დაუყოვნებლივ ასარულებს და გამოგზავნის პირველივე წამომავალი ფოშტითა. (50—1)

ინფლისის მაღაზიაში ანლად მი-

ღმეშულია დიდ-ძალი ჩაი [ხიხველი] მოკრეფისა 30% უყეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იქიღება: ზარესისა 40 კაბ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაბ—დამ; ჰადნოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევერ ფასად და სსვა. (100—28)

ლონდონის მაღაზია გომერტიუეს

ზანკის ქვეშ დაჩსებულთა ნამდვილი ჩაი-გასასვიდღათ ზირველი შოკრეფილისა და საყეღურთა ინგლისური საქონლისა: მაგალითობ: თოფებისა, რეკოლვერებისა, კლიტებისა, ჭურჭლებისა, კრავატებისა, დანებისა, კოვზებისა, ჩაინიკებისა, შოკოლადისა, კაკაოსი, დუბებისა, საბანი-სა, შხო კებისა, ცხვირ-სასარტისა, ქადაღისა, კარანდაშებისა, კაღებისა, უნაგირებისა, სუგრისისა (გემრეილი კლეშინ-ვინი ზეთისა) და სსვა. სააკეტო მაგინტომის მოსასუწავებს გასასვიდღად კანფეტებისა და ბატკურისა და კამპ. მურაბისა, აგრეთვე ხულებებისა და წინდე-ბისა ნოტინგამიდაშ. ნამდვილი ჭაგანას გაარები. (100—38)

ჩაის მცოდნე ზირმა და მსურ-

ველმა უნდა იეიდოს ჩაი, ზირველი მოკრეფილისა ინფლისის მაღაზიაში 1 მან. 20 კაბ. და 2 მან. და შეადაროს ჩაის 1 60 კაბ. და 3 მან. ეველგან, ქ. თბილისში და გაიკუბთ რამდენათ უკეთესი ჩაია ინგლისის მაღაზიაში. ამის გარდა მღა-ზია ამღვეს ჩაის წმინდა წონით უქადადღოთ და უტყვიოთ. (100—49)

ბაშცია

საკვებაჟ სორაგეულებათა, რომელნიც იეიდებანი თფილისის ბაზრებში, დუქნებში და დატარებით 15 დღის განმავლობაში, 16 სექტემბრიდან 3 ოკტომბრამდის.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის: პირველის ხარისხის—1 გირ. — მეორის „ —1 გირ. 4 კ. მესამის „ —1 გირ. 3 1/2 იმავე ფქვილ. თორწეში გამომცხვარი: პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2 მეორის „ —1 გირ. 4 1/2 ჯვარის-მამის პური: პირველ ხარის. ლაეში 1 გირ. 7 კ. მეორის „ „ —1 გირ. 5 1/2 მესამის „ „ —1 გირ. 5 კ. ძროხის ხორცი: პირველის ხარისხის —1 გირ. 9 კ. მეორის „ —1 გირ. 7 კ. სუკი — — —1 გირ. 15 კ. ცხვრის ხორცი —1 გირ. 9 კ. ღორის ხორცი: პირველი ხარისხის —1 გირ. 14 კ. მეორის „ —1 გირ. 12 კ.